

hører, har foreslaaet at henvise Sagen til Ministeren. Jeg vil derfor, inden jeg foretager videre i denne Sag, gerne høre, hvad den højtærede Minister vil sige, om han vil kunne modtage en saadan Henvi-
 sning.

H. Madsen: Jeg vil bringe Finansudvalget min Tak for dets Indstilling angaaende Andragende Nr. 55 fra Foreningen af jydsk Handelsforeningers Trafikudvalg om en bedre Forbindelse mellem Frederikshavn og Gøteborg. Det er et længe nærret Ønske hos Nordjyderne at komme i bedre Forbindelse med Gøteborg. Det er jo saadan nu, at man kun har Forbindelse tre Gange om Ugen, og det siger sig selv, at en saadan Forbindelse er langt fra tidssvarende. Man har da ogsaa hørt idel Klage, navnlig fra rejsende, der have rejst et længere Stykke Vej, over, at de, naar de komme til Frederikshavn og ville videre til Sverige, pludselig opdage, at de maa ligge over i Frederikshavn en Dag, og hvis de indtræffe Fredag Aften, ligge over til Mandag. Det siger sig selv, at det berøver Folk, der komme langvejs fra, Lysten til at foretage en saadan Rejse, og ogsaa for Nordjyderne selv er det selvfølgelig en Ubehagelighed, at de ikke have daglig Forbindelse med det nærmeste Udland, at vi f. Eks. skulle over til København for at faa Forbindelse med vort Naboland Sverige. Der har derfor adskillige Gange været rettet Henvendelser om at faa denne Route forbedret. For nogle Aar siden var der Tale om, at det forenede Dampskibsselskab vilde inddrage denne Route, men da udvirkedes der herfra, at Staten gav Selskabet en Subvention paa indtil 25,000 Kr. for at opretholde den. Jeg tror imidlertid ikke, Subventionen bliver brugt; saa vidt jeg har set i Statsregnskaberne, er der brugt indtil 13,000 Kr. Men til Trods for, at Routen er saa daarlig behandlet, idet den kun har Forbindelse tre Gange ugentlig og med et daarligt Skib, viser den sig dog, baade med Hensyn til Persontrafik og Gods, at være i stadig opadgaende. Sidste Aar har der været en Persontrafik af 2700, medens der det foregaaende Aar kun var 2000. Nu, da dette Andragende er kommet ind til Rigsdagen, har jeg lagt Mærke til, at tyske Jernbemyndigheder have udtalt deres Sympati og Glæde over, at der var blevet rørt ved denne Sag, og deres Ønske om, at den endelig maatte blive til Virkelighed, da navnlig det sydlige Udland ønsker en bedre Forbindelse med Jylland og Sverige, end der er for Tiden. Det siger sig jo ogsaa

selv, at naar Udlændinge skulle foretage en Rejse gennem Jylland og stoppe op i Frederikshavn, saa kan den Route ikke faa nogen synderlig Betydning. Derfor ser man ogsaa stadig, at med de gode Togforbindelser, man nu har, som i Virkeligheden ere vel egnede til at befordre udenlandsrejsende baade mod Syd og Nord, er der dog, naar vi komme til Vendsyssel, meget faa rejsende paa det sidste Stykke Vej. Jeg tror derimod, at der, hvis vi faa en daglig Forbindelse mellem Frederikshavn og Gøteborg med tidssvarende gode Skibe, vil blive mange flere rejsende, der fortsætte til Frederikshavn, saa at Togene ikke skulle komme til at løbe dette Stykke Vej med saa faa rejsende, som de for Øjeblikket have. Hed Hensyn til Gods er der ogsaa adskillige Interesser, der knytte sig dertil, navnlig fra Fiskeriets Side. Vi have derfra en stor Eksport af Fisk til Gøteborg, og Fisk ere, som bekendt, en Vare, hvis Forsendelse ikke taaler megen Opsættelse. Det kan jo endda træffe, at den bliver opholdt af Vind og Vejr, og den taaler ikke megen Modgang uden at tage Skade. Derfor vil det ogsaa i den Henseende have overordentlig stor Betydning, at vi fik en daglig Dampskibsforbindelse. Jeg tror, som sagt, at det med en saadan vil vise sig, at den Subvention, Statskassen nu yder, rimeligvis om kort Tid ikke mere udkræves, og at Routen vil kunne oparbejdes saaledes, at den kan bestaa ved sine egne Indtægter. Derfor vil jeg meget anbefale den højtærede Minister at tage denne Sag under den alvorligste Overvejelse og søge at faa gennemført, at vi faa denne Route daglig og med et bedre Skib, end vi nu have. Det er et Skib, som de rejsende stadig klage over. Det sejler meget daarligt og er paa ingen Maade tidssvarende i Forhold til, hvad man nu andre Steder gør Krav paa. Dermed skal jeg anbefale Sagen.

Sandbæk: Under Nr. 42 i Betænkningen findes et Andragende fra samtlige Beboere af Venø om Anlæg af en Telefonledning til Øen. Andragendet er af Udvalget henvist til Overvejelse af Ministeren for offentlige Arbejder, men, som sagt, kun henvist til Overvejelse. Der er tre Andragender om Telefonledninger til saadanne Øer. Naar nu Ministeren for offentlige Arbejder kommer til at overveje, hvilke af disse Øer der muligvis kunde have det største Krav paa en Telefon, er der to Punkter, jeg skal henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa. Hvad